

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Sa/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200775
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7021200775.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Janou Raganovou, v právnej veci žalobcu: G. F., nar.: XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Ruská federácia, trvalý pobyt Y. H. X, H., Ruská federácia, číslo cestovného dokladu: XXNXXXXXXXX, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, ul. Bitúnková 14, 078 01 Sečovce, Slovenská republika, právne zastúpený: Centrum právnej pomoci, so sídlom Račianska 1523/71, Bratislava, IČO: 30798841, Kancelária Košice, Murgašova 3, Košice, proti žalovanému: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava, ul. Paulínska 13, Trnava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA9-103-036/2021-AV, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 88 ods. 1 písmeno b) zákona č. 404/2011 Z. z. rozhodol o predĺžení zaistenia žalobcu 08.10.2021 na účel výkonu trestu vyhostenia. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 23.02.2022. Zároveň podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov žalobcu umiestnil do Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach.

2. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia predmetného rozhodnutia o zaistení a nariadenia jeho prepustenia zo zaistenia. V odôvodnení správnej žaloby uviedol, že má za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V predmetnej veci je žalobca na základe rozhodnutia žalovaného držaný v zaistení za účelom výkonu trestu vyhostenia v zmysle ust. § 88 ods. 1 písmeno b) zákona o pobyte cudzincov, hoci už dňa 08.11.2021 došlo k zmene jeho právneho postavenia, kedy podal vyhlásenie o žiadosti o azyl na území Slovenskej republiky, v dôsledku čoho bolo na jeho zaistenie nevyhnutné aplikovať ustanovenia § 88a zákona o pobyte cudzincov, ktoré stanovuje osobitný právny režim pre zaistenie žiadateľov o azyl na území SR. Žalobca má za to, že žalovaný nesprávne právne posúdil jeho právnu vec, keď dňa 23.11.2021 (už po podaní žiadosti o azyl žalobcom, o čom vedomosť mal) neposudzoval podmienky pre držanie žalobcu v zaistení v súlade s ustanovením § 88a zákona o pobyte cudzincov vťahujúceho sa na žiadateľov o azyl, ale nesprávne vychádzal z ustanovenia § 88 ods.1 zákona o pobyte cudzincov a ponechal žalobcu nesprávne v zaistení resp. predĺžil jeho zaistenie podľa § 88 tohto zákona. Držanie žalobcu v zaistení na základe napadnutého rozhodnutia po 08.11.2021 je preto nezákonné a v rozpore s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru, v rozpore s ust. § 90 ods.1 písmeno d) a § 90 ods. 2 písmeno b) bodu 1 zákona o pobyte cudzincov. Zároveň má za to, že postup žalovaného a ponechanie žalobcu v zaistení na základe pôvodného rozhodnutia o zaistení je navyše v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou všeobecných súdov SR

a Súdneho dvora EÚ v obdobných veciach. Zaistenie cudzincov za účelom odsunu do tretej krajiny je realizované v zmysle tzv. návratovej smernice, ktorú v napadnutom rozhodnutí cituje aj žalovaný, pričom zaistenie žiadateľov o azyl je realizované v zmysle tzv. recepčnej smernice o spoločných podmienkach pre prijímanie žiadateľov o azyl a tieto zaistenia spadajú do osobitných právnych režimov s odlišnými podmienkami pre realizovanie zaistenia v zmysle tej ktorej smernice, na čo reflektuje aj koncepcia zákona o pobyte cudzincov, ktorá odlišuje zaisťovanie cudzincov za účelom ich odsunu, ktorí nie sú žiadateľmi o azyl a zaisťovanie cudzincov v postavení žiadateľov o azyl. Žalobca poukázal na rozhodnutie kasačného súdu pod sp. zn.: 10Sža/29/2017 z 27.08.2014, ako aj na rozhodnutie kasačného súdu pod sp. zn.: 1Sza/6/2013 zo dňa 24.09.2013. Obdobný názor podľa žalobcu je aj v rozhodnutí KS v KE napr.: 10Sa/1/2017. Podľa jeho názoru nemôže obstať ani prípadný argument žalovaného odkazujúci na vnútornú metodiku Policajného zboru, pretože sa v prípade metodiky jedná o podzákonný právny predpis. Rovnako ani neobstojí námietka žalovaného o tom, že sa jedná o cudzinca s nariadeným trestom vyhostenia, pretože ustanovenie § 88a ods.1 písmeno c) zákona o pobyte cudzincov osobitne reflektuje aj na situáciu žiadateľov o azyl, ktoré boli pôvodne zaistení za účelom výkonu administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia (ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písmeno a) alebo písmeno b) a ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie), a preto musí byť o ich zaistení rozhodnuté podľa ustanovenia § 88a ods. 1 písmeno c) zákona o pobyte cudzincov, pokiaľ sa ich žalovaný rozhodne neprepustiť ale ponechať v zaistení aj po podaní žiadosti o azyl. Preto za účelom vysporiadania sa s účelovými žiadosťami o azyl má žalovaný v prípade, že vyhodnotí žiadosť ako účelovú zákonnú možnosť rozhodnúť o opätovnom zaistení žiadateľa o azyl a prípadne zväžiť uplatnenie dôvodov zaistenia v zmysle § 88a s ohľadom na konkrétne okolnosti veci (napríklad ods. 1 písmeno b) alebo c) zákona o pobyte cudzincov). Zákon o pobyte cudzincov stavuje iné zákonné podmienky pre zaistenie žiadateľov o azyl a iné pre tých, ktorí nemajú postavenie žiadateľa o azyl. Taktiež v prípade zaistenia žiadateľov o azyl je potrebné zo strany žalovaného vysporiadať sa s možnosťou uloženia alternatívneho opatrenia voči zaisteniu, napr. v podobe hlásenia pobytu a zdržiavania sa v azylovom zariadení, čo v napadnutom rozhodnutí absentuje a napadnuté rozhodnutie je v tomto smere nepreskúmateľné.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 09.12.2021 uviedol, že právny zástupca účastníka konania nepredložil žiadne dôkazy ani neuviedol iné skutočnosti, ktoré by zmenili skutkový stav veci, na základe ktorého mal správny orgán konať inak a naďalej považuje zaistenie účastníka konania za zákonné a efektívne. Vzhľadom k tomu žiada, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Poukázal na to, že žalobca ako účastník konania je osobou, ktorá bola opakovane odsúdená za úmyselný trestný čin za čo mu bol okrem iného uložený trest vyhostenia súdom Slovenskej republiky, pričom dôvod na uloženie trestu vyhostenia nebol dôvod, že by mal na území Slovenskej republiky neoprávnený pobyt. Účastníkovi konania teda nebolo vydané rozhodnutie o návrate v zmysle návratovej smernice a teda žalovaný má za to, že v tomto prípade sa návratová smernica nedá aplikovať. K rozsudku 10Sža/29/2014 z 27.08.2014 žalovaný uviedol, že si tento rozsudok preštudoval, avšak prípad tam uvedený je podľa neho diametrálne odlišný od prípadu účastníka konania a nedá sa v tomto prípade aplikovať, nakoľko v predmetnom rozsudku sa jedná o štátneho príslušníka Afganistanu, ktorý bol zaistený v zariadení pre cudzincov spolu s maloletým dieťaťom a bol rozhodnutím administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky za neoprávnený pobyt na území Slovenskej republiky. Vo vyjadrení žalovaný poukázal na právny názor Súdneho dvora Európskej únie vo veci H. C. proti Polícii ČR c-534/11 podľa ktorého: „Smernica Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl, a smernica 2005/85 nebránia tomu, aby bol štátny príslušník tretej krajiny, ktorý po svojom zaistení na základe článku 15 Smernice 2008/115 podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v zmysle Smernice 2005/85, ponechaný v zaistení na základe ustanovenia vnútroštátneho práva, ak sa po individuálnom posúdení všetkých relevantných okolností ukáže, že táto žiadosť bola podaná iba s cieľom oddialiť alebo zmať výkon rozhodnutia o návrate a že pokračovanie zaistenia je objektívne nevyhnutné na to, aby sa dotknutá osoba nemohla definitívne vyhnúť svojmu návratu“. Taktiež poukázal na právny názor uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 1Sza/6/2013. Žalovaný uviedol, že sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami prípadu, najmä skutočnosťami ohľadom žiadosti o udelenie azylu. Poukázal na to, že v rozhodnutí uviedol to, že účastník konania nebude v súvislosti so žiadosťou o azyl pozbavený žiadneho práva a všetky jeho práva budú do rozhodnutia o udelení žiadosti o azyl rešpektované a do času rozhodnutia o tejto žiadosti bude účastníkovi konania umožnené zotrvať na území Slovenskej republiky. Žalovaný uviedol, že až po rozhodnutí o zaistení zistil, že žalobca bol v roku 2007 súdne vyhostený z územia Českej republiky, pričom bol odsúdený aj na trest odňatia slobody za trestné činy

sprenevery, podvod, vydieranie a iné. Na základe všetkých dostupných informácií a najmä s ohľadom na trestnú minulosť účastníka konania je možné túto osobu považovať za hrozbu pre verejný poriadok. Taktiež samotné požiadanie o udelenie azylu považuje správny orgán za nanajvýš účelové a podané s cieľom oddialiť alebo zmariť výkon súdneho vyhostenia. Poukázal na to, že účastník konania mohol podať žiadosť o azyl aj vo výkone trestu odňatia slobody alebo počas konania o zaistení dňa 24.10.2021 na správnom orgáne čo však neurobil. Na základe týchto skutočností považuje správny orgán za správne ponechanie v zaistení a má za to, že dôvody zaistenia aj naďalej trvajú. K námietka žalobcu, aby bol tento zo zaistenia prepustený a zaistený podľa § 88a ods. 1 písmeno c) zákona č. 404/2011 Z. z. žalovaný uviedol, že má zato, že predmetné paragrafové znenie nie je možné u žalobcu použiť, pretože tento nebol administratívne vyhostený ale bol mu uložený trest vyhostenia a pri použití tohto ustanovenia by sa jednalo o analógiu v neprospech účastníka konania, čo právna veda nedovoľuje.

4. Krajský súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a na nariadenom pojednávaní dňa 23.12.2021 podľa § 206 a nasledujúce zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP) postupujúc a zisťujúc neformálne všetko potrebné pre preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že argumentácia žalobcu v správnej žalobe nie je dôvodná a je namieste žalobu podľa § 229 Správneho súdneho poriadku zamietnuť.

5. Na nariadenom pojednávaní dňa 23.12.2021 súd rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť včas a riadne ospravedlnil a v prítomnosti žalovaného, ktorý zotrval na svojom vyjadrení k žalobe. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil nasledovné skutočnosti.

6. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn.: OT/107/2021 zo dňa 27.04.2021 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písmeno g) trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona konaním, ktoré je popísané vo výrokovej časti tohto trestného rozkazu, čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písmeno g), ods. 2 písmeno b) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a zároveň mu bol uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov.

7. Dňa 07.05.2021 Okresný súd Bratislava II rozhodol o nariadení trestu vyhostenia u žalobcu ako odsúdeného, ktorý trest je povinný vykonať ihneď po vykonaní nepodmienečného trestu odňatia slobody.

8. Z protokolu o odovzdaní osoby na vykonanie trestu vyhostenia vydaného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou dňa 24.10.2021 je zrejmé, že tohto dňa bol žalobca v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody odovzdaný príslušníkom Oddelenia cudzineckej polície PZ Trnava.

9. Dňa 24.10.2021 bola so žalobcom ako účastníkom konania spísaná na Oddelení cudzineckej polície PZ Trnava vo veci jeho zaistenia a výkonu trestu vyhostenia z územia SR. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že je si vedomý uloženého trestu, bude niesť jeho následky a vie že musí opustiť územie Slovenskej republiky. Uviedol, že mal udelený pobyt len na území Slovenskej republiky a nebol vyhostený zo žiadnej krajiny. Na otázku či mu hrozí v Rusku alebo v krajine kam sa chce vrátiť prenasledovanie alebo mučenie, kruté, neľudské a ponižujúce zaobchádzanie alebo trest alebo či mu bol uložený trest smrti alebo či sa pre tieto obavy nemôže alebo nechce vrátiť do krajiny pôvodu alebo inej krajiny žalobca ako účastník konania uviedol: „Nie, v domovskom štáte v Rusku mi nič z uvedeného nehrozí a chcem sa slobodne a dobrovoľne do Ruska vrátiť.“ Taktiež uviedol, že nemá žiadne problémy ani prekážky, ktoré by bránili jeho vycestovaniu.

10. Dňa 24.10.2021 vydal žalovaný rozhodnutie o zaistení žalobcu ako účastníka konania podľa § 88 ods. 1 písmeno b) zákona č. 404/2011 Z. z. na účel výkonu trestu vyhostenia, pričom zároveň stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac však do 23.11.2021. Zároveň umiestnil žalobcu do útvaru policajného zaistenia.

11. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca bol umiestnený do útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce.

12. Z oznámenia Útvary policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce zo dňa 08.11.2011 vyplýva, že dňa 08.11.2021 bolo prijaté vyhlásenie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky u žalobcu, tento ostáva naďalej umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce. Vzhľadom na túto skutočnosť požiadal tento útvar o zaujatie stanoviska k zaisteniu menovaného.

13. Žalovaný písomným podaním zo dňa 09.11.2021 oznámil príslušnému ÚPZC Sečovce to, že naďalej trvá účel zaistenia.

14. Zo žiadosti ÚPZC Sečovce zo dňa 18.11.2021 vyplýva, že po absolvovaní vstupného pohovoru so žalobcom v tomto útvare a po tom, čo bol umiestnený v karanténe (v dobe trvania 5 dní) bola útvárom obdržaná odpoveď z KEÚ Bratislava, v zmysle ktorej bola zistená zhoda daktyloskopického materiálu žalobcu so zbierkou stôp doposiaľ neobjasnených prípadov a to v zbierke kariet systému AFIS v Českej republike. Z Interpolu bola následne doručená odpoveď v zmysle ktorej je žalobca v Českej republike známy pre nasledovnú trestnú činnosť: sprenevera, podvod, falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, peňazí, poškodzovanie cudzích práv, vydieranie. Od 06.09.2007 je žalobca súdne vyhostený a označený príslušnými úradmi ako nežiaduca osoba. V súčasnosti nie je v databáze Českej republiky ako hľadaná alebo nezvestná osoba.

15. Správou zo dňa 18.11.2021 žalovaný oznámil príslušnému útvary to, že u žalobcu aj naďalej trvá účel zaistenia.

16. Dňa 23.11.2021 žalobca ako účastník konania do zápisnice o vyjadrení účastníka konania podľa § 22 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní uviedol, že na Slovensku mal povolený pobyt na podnikanie, pobyt mal aj v Českej republike, tam bol súdne trestaný. Na otázku či mu hrozí v Rusku alebo v krajine kam sa chce vrátiť prenasledovanie alebo mučenie, kruté, neľudské a ponižujúce zaobchádzanie alebo trest alebo či mu bol uložený trest smrti alebo či sa pre tieto obavy nemôže alebo nechce vrátiť do krajiny pôvodu alebo inej krajiny žalobca ako účastník konania uviedol: „U menovaného mi hrozí prenasledovanie z politických dôvodov a mučenie, Politický dôvod je ten, že som pracoval v železničných závodoch, ktoré patria štátu a natáčal som tam videá, ktoré som posunul ďalej politickej strane D. F. opozičnému politikovi a konkrétne osobe, ktorá sa volá X. F.. Na videu bolo natočené ako vyzerá prezidentská rezidencia, bola to rezidencia riaditeľa závodu. Toto je jediná vec a mučenie mi hrozí pretože po mne chceli tajné služby, aby som s nimi spolupracoval a dodával informácie o riaditeľovi železničnej spoločnosti. Mučiť ma chce tajná rozviedka štátu. Keď im nebudem podávať informácie zostanem na vozíku. Dňa 24.10.2021 na OCP PZ Trnava som toto všetko neuviedol, pretože som to chcel povedať až keď požiadam o azyl v záchytnom tábore.“ Na otázku prečo žalobca požiadal o azyl tento odpovedal: „O azyl na Slovensku som požiadal pretože ma tam budú mučiť ako som už uviedol pri otázke prečo sa nemôžem vrátiť do Ruska.“

17. Dňa 23.11.2021 vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol všetky doposiaľ známe skutočnosti o žalobcovi, o jeho oprávnenom pobyte na území Slovenskej republiky, o tom že je známa jeho totožnosť a disponuje cestovným pasom, o jeho predchádzajúcich trestoch tak na území SR a o treste vyhostenia z územia Slovenskej republiky ako aj o trestoch na území Českej republiky a taktiež o jeho žiadosti o azyl. Žalovaný v odôvodnení taktiež popísal predchádzajúce rozhodnutie o zaistení žalobcu č. PPZ-HCP-BA9-103-017/2021-AV zo dňa 24.10.2021 ako aj obsah zápisnice o vyjadrení žalobcu ako účastníka konania vo veci predĺženia zaistenia zo dňa 23.11.2021. Záverom žalovaný uzavrel, že dokazovaním a na základe získaných podkladov (podkladové materiály z Okresného súdu Bratislava II k trestu vyhostenia, nariadenie trestu vyhostenia, zápisnica o podaní vyjadrenia účastníka konania zo dňa 24.10.2021 a 23.11.2021, previerky v informačných systémoch PZ, zistenie a ustálenie totožnosti účastníka konania, trestná minulosť účastníka konania na území Slovenskej a českej republiky, dôvody na zaistenie, alternatívy zaistenia, riziko úteku a skrývania sa, ako aj vlastné dokazovania a zabezpečenia si podkladov k rozhodnutiu o bezpečnostnej situácii ku krajine vyhostenia), správny orgán preukázal, že v prípade žalobcu ako účastníka konania sú splnené predpoklady na predĺženie zaistenia podľa § 88 ods. 1 písmeno b) zákona č. 404/2011 Z. z., t.j. zaistenie je potrebné pre účel výkonu trestu vyhostenia v zmysle rozsudku v mene Slovenskej republiky na základe ktorého bol účastník konania odsúdený a bol mu uložený trest vyhostenia a je taktiež obava rizika úteku, skrývania sa a sťažovania výkonu vyhostenia. Dôvody na zaistenie sú založené na podkladoch a na individuálnom prístupe ku konaniu a k osobe účastníka konania ako osoby, ktorej je uložený trest vyhostenia a správny orgán bolo nariadené jeho nútené vykonanie. Pokiaľ ide o dobu zaistenia o

predĺžení tejto rozhodol v zmysle ust. § 88 ods.4 zákona č. 404/2011 Z. z. s tým, že uvedená doba do 23.02.2022 je nevyhnutná a postačujúca s ohľadom na platnosť cestovného dokladu a zo strany príslušných orgánov bude vyvíjaná činnosť, aby mohol byť naplnený účel trestu vyhostenia aj s ohľadom na prebiehajúce azylové konanie. Zároveň v odôvodnení žalovaný poukázal na ustanovenie § 90 ods. 1 písmeno d) zákona č. 404/2011 Z. z. v zmysle ktorého bude žalovaný postupovať a skúmať či trvá účel zaistenia. V odôvodnení žalovaný uviedol aj svoju správnu úvahu ohľadom menej prísnych donucovacích foriem a dotkol sa aj otázky rešpektovania súkromného a rodinného života žalobcu.

18. Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o pobyte cudzincov) policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

19. Podľa § 88 ods. 4 veta prvá zákon o pobyte cudzincov štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na 6 mesiacov.

20. Podľa § 89 ods. 1 zákon o pobyte cudzincov policajný útvar, ktorý koná vo veci administratívneho vyhostenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť a) hlásenia pobytu alebo b) zložiť peňažnú záruku.

21. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

22. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

23. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

24. V prejednávanej príhode žalovaný prvotne zaistil žalobcu podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákon o pobyte cudzincov na účel výkonu súdom uloženého trestu vyhostenia, ktorý bol žalobcovi uložený Okresným súdom Bratislava II.

25. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca po tom, čo bol zaistený a umiestnený v útvere pre zaistenie cudzincov v Sečovciach požiadal dňa 08.11.2021 o udelenie azylu na území Slovenskej republiky.

26. Žalobca v konaní namietal nesprávne právne posúdenie (žalobný dôvod podľa ust. § 191 ods. 1 písmeno c) SSP) a nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre absenciu vysporiadania a s možnosťou alternatív zaistenia (žalobný dôvod podľa ust. § 191 ods.1 písmeno d) SSP).

27. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a tiež konanie, ktoré jeho vydaniu prechádzalo a po dôkladnom oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu dospel k záveru, že žalovaný postupoval správne a v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutie je vecne správne a zákonné. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Rozhodnutie zodpovedá zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa podľa názoru súdu dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými, pre posúdenie predmetnej veci rozhodujúcimi skutočnosťami, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávaný prípad. V jeho postupe neboli zistené také procesné pochybenia, ktoré by mali za následok nezákonnosť tohto rozhodnutia.

28. Súd s poukazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp. zn. 1Sza/6/2013 zo dňa 24.09.2013, rozsudok sp. zn. 1Sza/14/2016 zo dňa 21.07.2016, SR sp. zn. 1Sza/31/2014 zo dňa 02.09.2014, sp. zn. 1Sza/14/2016 zo dňa 21.07.2016, sp. zn. 10Sza/2/2017 zo dňa 01.02.2017) dospel k záveru, že napriek tomu, že podanie žiadosti o azyl zaisteným

cudzincom automaticky nezakladá povinnosť správneho orgánu prepustiť takého žiadateľa zo zaistenia, ustanovenie § 88 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov (podľa ktorého podanie žiadosti o udelenie azylu alebo požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny o asistovaný dobrovoľný návrat nie je dôvodom na prepustenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny), je podľa súdu nutné vykladať nielen v zmysle ustanovenia § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, z ktorého vyplýva správne orgánu permanentná/ trvalá povinnosť skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia, ale osobitne je potrebné brať zreteľ na podanú žiadosť o azyl. Uvedenú novú okolnosť - podanie žiadosti o azyl je podľa názoru súdu nutné posúdiť z hľadiska trvania účelu zaistenia cudzinca (pôvodne zaisteného na účel výkonu súdom uložené trestu vyhostenia), pričom toto posúdenie je kľúčové pri úvahe správneho orgánu o tom, či zaisteného cudzinca zo zaistenia prepustí a cudzinca opätovne zaistí/ prezaistí na základe nového rozhodnutia o zaistení žiadateľa o azyl (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Szak/10/2017 zo dňa 20.06.2017) alebo rozhodne o predĺžení zaistenia.

29. V danom prípade je nesporné, že na strane žalobcu došlo k zmene skutkových okolností prípadu žalobcu a žalovaný mal povinnosť sa s týmito novými skutočnosťami zaoberať, a to v zmysle posúdenia žiadosti o azyl z hľadiska jej prípadnej účelovosti a následne svoje úvahy premietnuť buď do prepustenia sťažovateľa zo zaistenia a následne do rozhodnutia o zaistení sťažovateľky v zmysle § 88a zákona č. 404/2011 Z. z. a článku 8 ods. 3 Smernice č. 2013/33/EÚ alebo prípadne tak, ako aj žalovaný rozhodol do rozhodnutia o predĺžení zaistenia.

30. Súd na tomto mieste uvádza, že správny orgán má povinnosť sa zaoberať nielen otázkou legálnosti vstupu a pobytu na území SR z pohľadu postavenia cudzinca, ktorý je žiadateľom o azyl najmä v kontexte Dohovoru o postavení utečencov, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, návratovej smernice, ale aj zákona o azyle, ale aj možnými prekážkami výkonu súdom nariadeného trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky a v danom prípade v kontexte s prebiehajúcim konaním o azyle. V takejto situácii je správny orgán povinný možné prekážky zaistenia cudzinca, ako aj možnosť jeho vyhostenia na základe súdom uloženého trestu predbežne posúdiť a urobiť o tom úsudok.

31. Ako aj žalobca uviedol vo svojej žalobe z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 1Sza/6/2013 zo dňa 24.09.2013 vyplýva, že: „Ak zaistený cudzinec požiadava o medzinárodnú ochranu, spravidla to bude mať za následok ukončenie zaistenia podľa čl. 15 Návratovej smernice č. 2008/115/ES, ako konštatoval Súdny dvor Európskej únie v rozsudku Súdneho dvora (tretia komora) z 30. mája 2013 vo veci C. proti Polícii Českej republiky, a policajný útvar bude povinný cudzinca bez zbytočného odkladu zo zaistenia prepustiť; dôvody pre pôvodné zaistenie cudzinca tak automaticky pominú. Ak však policajný útvar dospeje k záveru, že žiadosť cudzinca o medzinárodnú ochranu je účelová, podaná iba za účelom pozdržať, či dokonca zmať výkon rozhodnutia o vyhostení cudzinca, môže znova rozhodnúť podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, že dôvody predchádzajúceho zaistenia trvajú, napriek tomu, že cudzinec požiadava o medzinárodnú ochranu. V takomto rozhodnutí policajný útvar vyloží, aké konkrétne dôvody ospravedlňujú trvanie zaistenia cudzinca po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu.“

32. Z administratívneho spisu je zrejme a nebolo to v konaní sporné, že v danom prípade bol žalobca prvotne zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Správne preto po podaní žiadosti o azyl mal žalovaný posudzovať, či takáto žiadosť bola podaná účelovo, (iba za účelom pozdržať, či dokonca zmať výkon rozhodnutia o vyhostení žalobcu), následne posúdiť, či účel zaistenia trvá a pokiaľ dospeje k záveru, že ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) a ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie, mal povinnosť vydať nové rozhodnutie o zaistení cudzinca (žadateľa o azyl), v ktorom musí preukázať splnenie zákonných podmienok pre jeho zaistenie podľa § 88a ods.1 písm. c) zákona č. 404/2011 Z. z., pričom musí súčasne vyložiť, aké konkrétne dôvody ospravedlňujú zaistenie cudzinca po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu, teda objasniť z čoho vyvodzuje záver o existencii dôvodného podozrenia, že sťažovateľ podal žiadosť o udelenie azylu s cieľom oddialiť alebo zmať jej administratívne vyhostenie.

33. V tomto prípade však žalovaný po podaní žiadosti o azyl pristúpil u žalobcu namiesto vydania rozhodnutia podľa ustanovenia § 88a ods. 1 písmeno c) zákona č. 404/2011 Z. z. k rozhodnutiu o predĺžení zaistenia žalobcu majúci za to, že u žalobcu, ktorý mal na území Slovenskej republiky povolený

pobyt na účely podnikania, bol súdom uložený trest vyhodenia a nejde tu o administratívne vyhodenie a vzhľadom na trestnú minulosť osoby žalobcu, ktorý bol súdne trestaný na území Českej republiky ako aj Slovenskej republiky, pričom z oboch štátov bol súdom vyhodený je namiesto aj napriek podanej žiadosti o azyl rozhodnúť o predĺžení zaistenia, nakoľko účel zaistenia aj naďalej trvá a zároveň za takejto situácie je rešpektované aj právo žalobcu požiadať o azyl, pričom v prípade ak by mu bol azyl udelený bude ihneď prepustený zo zaistenia.

34. Súd poukazuje na to, že v tomto prípade dochádza k stretu dvoch práv a to práva účastníka konania, ktorému bol súdom uložený trest vyhodenia požiadať o azyl so všetkými k tomu zodpovedajúcimi právami a práva spoločnosti na jej ochranu pred ohrozením jej bezpečnosti. Preto je v takomto prípade povinnosťou žalovaného v zmysle ust. 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte skúmať to, či aj za takejto situácie trvá aj naďalej účel zaistenia.

35. Je pravdou, že v súčasnosti v rozhodovacej praxi prevláda právny názor kasačného súdu, v zmysle ktorého každý zaistený žiadateľ o azyl má celý rad procesných záruk, ktoré nadväzujú na vydané rozhodnutie o zaistení žiadateľa o azyl v zmysle smernice o prijímaní žiadateľov o azyl, a to predovšetkým právo na súdny prieskum takéhoto zaistenia, ktorého predpokladom je vydanie rozhodnutia o zaistení s uvedením presne špecifikovaného dôvodu zaistenia v zmysle citovanej smernice, resp. ustanovenia § 88a zákona o pobyte cudzincov. Napokon k takémuto rozhodnutiu správny orgán priamo zmocňuje ustanovenie § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, pretože mu umožňuje zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ktorý je už zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. a), alebo písm. b) ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky a ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azylu s cieľom oddialiť alebo zmariť jeho administratívne vyhodenie. V súlade s vyššie uvedeným právnym názorom kasačný súd postupuje dodnes a preto dodáva, že bez ohľadu na to, či žiadosť zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny o azyl je alebo nie je účelová, jej podanie je novou skutočnosťou, ktorú je správny orgán povinný reflektovať a neoponechať ju bez povšimnutia. To sa následne premietne do prepustenia žiadateľa o azyl zo zaistenia, resp. v prípade, ak má správny orgán dôvodné podozrenie, že žiadosť o azyl je účelová, t. j. podaná s cieľom oddialiť realizáciu vyhodenia, môže žiadateľa o azyl ponechať aj naďalej v zaistení avšak na základe nového rozhodnutia o zaistení žiadateľa o azyl. Takému záveru správneho orgánu však musí predchádzať postup, ktorým overí trvanie dôvodov zaistenia a tento sa následne premietne do rozhodnutia o zaistení podľa § 88a zákona o pobyte cudzincov. Uvedená povinnosť správnych orgánov napokon vyplýva aj z ust. § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, podľa ktorého sú povinné po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny skúmať, či trvá účel zaistenia.

36. Ustanovenie § 88a zákona o pobyte cudzincov umožňuje zaistiť aj žiadateľa o azyl. Ustanovenie § 88a ods. 1 písm. c) je aplikovateľné na prípady, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je už v zaistení a ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že ju podal výlučne s cieľom oddialiť alebo zmariť jeho administratívne vyhodenie.

37. Aj keď žalovaný neprepustil žalobcu zo zaistenia a následne ho neprezaistil podľa ustanovenia § 88a ods. 1 písmeno c) zákona č. 404/2011 Z. z. súd nemohol jeho rozhodnutie vyhodnotiť ako nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, pretože nakoľko účel zaistenia na účely súdom uloženého výkonu trestu vyhodenia (nie administratívneho vyhodenia) stále trvá, čo aj žalovaný uviedol vo svojom rozhodnutí. Aj keď je z administratívneho spisu zrejmé, že žalobca požiadal o azyl a z jeho výpovede, ktorá je zachytená v zápisnici zo dňa 24.10.2021 zrejmé, vzhľadom na jeho neskoršiu výpoveď že žiadosť o azyl je účelová, nemožno za tejto situácie uzavrieť, že rozhodnutím o predĺžení zaistenia namiesto rozhodnutia o zaistení podľa ust. § 88a ods. 1 písmeno c) zákona č. 404/2011 Z. z. utrpel žalobca ujmu na svojich právach. Súd poukazuje na to, že túto skutočnosť ani žalobca v žalobe neuvádza a súd nenašiel žiadnu skutočnosť, ktorá by poukazovala na to, že u žalobcu napadnutým rozhodnutím došlo k nejakej ujme. Žalobca ostáva na základe napadnutého rozhodnutia aj naďalej v zaistení, v ktorom by v konečnom dôsledku bol aj na základe rozhodnutia o zaistení podľa § 88a ods. 1 písmeno c) zákona č. 404/2011 Z. z. Zároveň súd na tomto mieste uvádza, že aj na základe napadnutého rozhodnutia budú žalobcovi zaistené všetky jeho práva žiadateľa o azyl tak, ako by to bolo v prípade jeho zaistenia na základe ustanovenia § 88a ods. 1 písmeno c) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov.

38. Zároveň vychádzajúc už len z toho, že žalobcovi bol súdom uložený trest vyhostenia neprichádza do úvahy žiadna alternatíva zaistenia vzhľadom na existujúce riziko úteku a skrývania sa, čo aj žalovaný dostatočne odôvodnil v napadnutom rozhodnutí a preto z tohto dôvodu nebola dôvodná námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia vzhľadom na absenciu alternatív zaistenia.

39. Súd preto po preskúmaní napadnutého rozhodnutia mal za to, že námietka nesprávneho právneho posúdenia, ako aj námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre absenciu alternatív zaistenia nie je dôvodná a preto správnu žalobu žalobcu podľa § 229 SSP ako nedôvodnú zamietol.

40. Podľa ust. § 167 ods.1 SSP Správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

41. Podľa ust. § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

42. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods.1 SSP v spojení s ustanovením § 168 SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému žiadne účelné trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Krajskom súde v Košiciach v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.